

५१५ स्त्रीकारः

अनन्ता ८ शिवा १० लोकेश्वराम्बा ११ खड्ग-
वासिनी १२ भद्रा १३ वेष्वा १४ नीलसर-
स्वती १५ अङ्गिनी १६ महातारा १७ वसु-
धारा १८ धनन्दा १९ त्रिलोचना २० शोच-
नास्था २१ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स्नाहापतिः, पुं, (स्नाहायाः पतिः ।) अग्निः ।
इति धरणिः ॥
स्नाहाप्रियः, पुं, (स्नाहायाः प्रियः ।) अग्निः ।
इति हलायुधः ॥
स्नाहाभुक्, [ज] पुं, (स्नाह्या भुङ्क्ते इति ।
भुज् + क्तिप् ।) देवता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स्वित्, व्य, प्रश्नः । (यथा, महाभारते । ५।३।५।८ ।
“किं ब्राह्मणा वै श्रेयांसो दितिजाः सिद्धि-
रोचनः ॥”)
वितर्कः । इत्यमरः । ३ । ३ । २४१ ॥ (यथा,
मेघदूते । १४ ।
“अदेः शृङ्गं हरति पवनः किं खिदित्युन्मुखोभि-
र्दृष्टोच्छ्रायश्चकितचकितं सुम्भसिद्धाङ्ग-
नाभिः ॥”
पादपूरणम् । इति मेदिनी ॥ प्रश्ने पृच्छायाम् ।
यथा खिदेकाकी विचरति । वितर्को नाना-
पक्षावमर्षः । स्वित् प्रश्ने च वितर्के च तथैव
पादपूरणे । इति मेदिनी । इति भरतः ॥
खिदितः, त्रि, खेदितः । यथा । विभाषायामादि-
कर्मणोः । भावे आदिकर्मणि चादितो निष्ठाया
इड् वा स्यात् । प्रखेदितश्चैत्रः । प्रखेदितं
तेन । जि खिदेति भ्वादिर्न गृह्यन्ते जिङ्गिः
साहचर्यात् । खिद्यतेस्तु खिदित इत्येव ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
खिन्, चि, (खिद् + क्तः ।) धर्मयुक्तः । यथा ।
खिन्नो धर्मोपेतो जनः । इति हलायुधः ॥
(यथा च कुमारे । ७ । ७७ ।
“रोमोद्गमः प्रादुरभूदमायाः
खिन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत् ॥”
पङ्कम् । यथा,—
“अस्यं क्षेत्रगतं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते ।
आमं वितुषमित्युक्तं खिन्नमन्नमुदाहृतम् ॥”
इति आहतस्वधृतवशिष्टवचनम् ॥
स्त्रीकारः, पुं, (अस्वस्व स्त्रस्व ङारः करणम् ।
स्त्र + क्त + घञ् । अभूततद्भावे चूः) अङ्गो-
कारः । यथा,—
“सखिदागुः प्रतिष्ठा च सन्धावाचस्य सङ्करः ।
अङ्गोकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥
संशयोद्धारनियमोररीकाराश्चवा अपि ॥”
इति जटाधरः ॥
प्रतिज्ञानम् । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्त्रं स्त्रं
कुर्वन् व्यापारः । यथा । न च स्त्रीकारात् स्त्रत्वं
स्त्रीकर्मरेव दाढेत्वापत्तेः । किञ्च । मनसा पाङ्ग-
मुद्दिश्य इत्यादि शब्दं स्त्रीकारात् प्रागेव दान-
पदं दृष्टम् । ननु ग्रहणं स्त्रीकारोऽभूततद्भावे
चिप्रत्ययात् अस्त्रं स्त्रं कुर्वन् व्यापारः भवति
कथं ततः प्रागेव स्त्रत्वं । उच्यते उत्पन्नमपि

स्त्रीया

स्त्रत्वं सम्प्रदानव्यापारेण ममेदमिति ज्ञानेन
व्यवहाराद् क्लियत इति स्त्रीकारशब्दार्थः ।
इति दायभागः ॥
स्त्रीयः, चि, (स्त्रस्यायमिति । स्त्र + क्तः ।) स्त्रीयः ।
आत्मीयः । यथा, स्कान्दे शिववाक्यम् ।
“शूद्रः कर्माणि यो नित्यं स्त्रीयानि कुरुते
प्रिये ।
तस्याहमर्षो गृह्णामि चन्द्रच्छविभूषिते ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
स्त्रीया, स्त्री, (स्त्रस्येयमिति । स्त्र + क्तः । टाप् ।)
नायिकाभेदः । तस्यां लक्षणम् । स्वामिन्ये-
वानुरक्ता पतिव्रता इति यावत् । अस्याश्लेषा
स्वामिश्रुषा शीलरक्षा सरलता चमा च ।
सा च त्रिविधा । सुम्भा मध्या प्रगल्भा च ।
एताः सर्वा नायिका अवस्थाभेदेन प्रत्येके
नवविधा । प्रोषितभर्तृका खण्डिता कलहा-
न्तरिता विप्रलम्बा उत्कण्ठिता वासकसज्जा
स्वाधीनपतिका अभिसारिका प्रव्यत्यतिका
च । एताः प्रत्येके उत्तममध्यमाधमभेदेन
अष्टाविंशत्युत्तरशतनायिका भवन्ति । एतासां
दिव्यादिव्यगणनाभेदेन चतुरशीत्युत्तरशतत्रय-
प्रकारा भवन्ति । तत्र प्रमाणां यथा । नायिका
त्रिविधा । स्त्रीया परकीया सामान्यवनिता
चेति । तत्र स्वामिन्येवानुरक्ता स्त्रीया । न च
परिचीतायां परगामिन्यामतिव्याप्तिस्तत्र पति-
व्रताया एव लक्ष्यत्वात् । तस्या परगामितया
परकीयत्वमेव समायाति । अस्याश्लेषा । भर्तुः
श्रुषा । शीलसंरक्षणम् । आर्जवम् । चमा
च । यथा,—
“गतागतकुतूहलं नयनयोर्पाङ्गावधि
स्मितं कुलनतभ्रुवामधर एव विश्राम्यति ।
वचः प्रियतमश्रुतेरतिथिरेव कोपक्रमः
कदाचिदपि चेत्तदा मनसि केवलं मञ्जति ॥”
अपि च ।
“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि सखीकर्णावधि
व्याहृतं
चेतः कान्तसमीहित्वावधि पदन्धासावधि
प्रेक्षितम् ।
हास्यञ्चाधरपङ्गवावधि महामानोऽपि मौना-
वधि
सर्वं स्त्रावधि नावधिः कुलभुवां प्रेम्णः परं
केवलम् ॥”
अपि च ।
“पदन्धासो गेहाहृष्टिरोहणारोहणसमः
स्वर्गहादन्यत् यन्मवनमपरद्वौपतुलितम् ।
वचो लोकालम्भं क्लृपधनतुल्यं स्रगदृशः
पुमानन्धः कान्तादिधुरिव चतुर्थसमुदितः ॥”
स्त्रीयापि त्रिविधा । सुम्भा मध्या प्रगल्भा च ।
तथाहुरितयीवना सुम्भा । सा च ज्ञातयीवना
अज्ञातयीवना च । सैव क्रमशो लज्जाभयपरा-
धीनरतिर्नवोदा । सैव क्रमशो ज्ञातप्रश्रया
विश्रम्भनवोदा । अस्याश्लेषा । क्रिया मनोहरा

स्त्रीया

कोपे मार्दवं नवविभूषणे समीहा च ॥ ३ ॥
सुम्भा यथा,—
“भाज्जतं किञ्च कामदेवधरणीपालेन काले
शुभे
वस्तुं वास्तुविधिं विधास्यति तनी तादृश-
भेषोदृशः ।
दृष्ट्या खञ्जनचातुरी मुखरुचा सौधाकरी
माधुरी
वाचा किञ्च सुधासमृद्धलहरिं लावण्यमाम-
न्यते ॥”
अज्ञातयीवना यथा,—
“नीरात्तौरमुपागता श्रवणयोः सीञ्चि स्फुर-
नेत्रयोः
श्रोत्रे लम्भमिदं किमुत्पलमिति ज्ञातुं करं
व्यस्यति ।
सैवालाङ्कुरशङ्कया शशिशुची रोमावर्ची
प्रोच्छति
अग्न्याञ्जोति मुहुः सखीमविदितश्रीभरा
पृच्छति ॥”
ज्ञातयीवना यथा,—
“स्वयम्भुः शम्भुरशोभलोचने । तल्पयोधरः ।
नखेन कस्य धन्वस्य चन्द्रचूडो भविष्यति ॥” ॥
नवोदा यथा,—
“इत्से धृतापि श्रयने विनिवेशितापि
क्रोडे कृतापि यतते बहिरैव गन्तुम् ।
जानोमहे नवबधूरथ तस्य वश्या ।
यः पारदं स्त्रियति चमते करेण ॥”
यथा च ।
“बलाकौता पार्श्वं सुखमनुसुखं नैव कुरुते
धुनाना मूर्धानं क्षिपति वदनं चुम्बनावधौ ।
इदि न्यस्तं हस्तं स्त्रि गति गमनारोपितमना
नवोदा वोदारं रमयांत च सन्तापयति च ॥” ॥
विश्रम्भनवोदा यथा,—
“दरमुकुक्षितनेत्रपाणिनीवो-
नियमितबाहुकृतोरुयुग्मबन्धम् ।
मरकतित्तुचखलं नवोदा
क्षिपति समापसुपेक्ष कस्य युनः ॥” ॥
समानलज्जामदना मध्या । एषव चातिप्रश्रया-
दतिविश्रम्भनवोदा । अस्याश्लेषा सागसि प्रेर्यासि
धैर्यं वक्रोक्तिरधैर्यं परुषवाक् । यथा,—
“स्त्रापे प्रियाननविलोकनज्ञानिरेव
स्त्रापच्युतौ प्रियकरग्रहणप्रसङ्गः ।
इत्थं सरोहसुखी परिचिन्तयन्ती
स्त्रापं विधातुमपि हातुमपि प्रपेदे ॥” ॥
पतिमात्रविषयकलिकलापकोविदा प्रगल्भा ।
विश्रयायां कुलटायाश्च पतिमात्रविषयत्वाभा-
वात् न तच्चातिव्याप्तिः । अस्याश्लेषा रति-
प्रीतिरानन्दादात्मसमीहः । प्रथमं यथा,—
“ससृष्ट्य स्तनमाकलय्य वदनं संक्षिप्य कञ्च-
स्त्रं
निष्पीयाधरविज्जमस्वरमपाङ्गण व्युदस्याक-
काम् ।